

ΚΟΣΜΙΑ ΚΑΙ... ΜΗ

Γράφει και επιμελείται ο Γιώργος Χατζηβασίλης

ΑΝΑΛΓΗΤΟΙ ΜΠΡΟΣΤΑ ΣΤΟΝ ΑΝΘΡΩΠΙΝΟ ΠΟΝΟ

Ελληνας = Ανθρωπος

ΥΠΑΡΧΕΙ ΦΤΩΧΕΙΑ ΣΤΗΝ ΠΑΡΟΙΚΙΑ ΜΑΣ;

Δεν μπορώ να φορέσω τον μανδύα τού πατριώτη, αφού δεν θα πολεμήσουμε εγώ και τα παιδιά μου αν κινδυνέψει η πατρίδα μου από κάποιο εισβολέα. Όμως θεωρώ τον εαυτό μου Έλληνα, επειδή μιλώ και σκέπτομαι ελληνικά, επειδή αγαπώ την Ελλάδα και συμμερίζομαι τον πόνο τού λαού της. Όταν διαφωνούσα με το ΣΑΕ για την κατασπατάληση πόρων που πληρώνουν τώρα με το αίμα τους οι Έλληνες, οι τζάμπα τουρίστες με θεωρούσαν γραφικό επειδή δεν μπορούσαν να καταλάβουν τί σημαίνει ν' αγαπάς την πατρίδα σου και τον λαό της. Όπως σήμερα, που κάθε μέρα ακούω συμπατριώτες να καταδικάζουν μια κυβέρνηση που προσπαθεί να αντιστρέψει την οικονομική κατάσταση στην Ελλάδα, επειδή είναι αριστερή. Προτιμούν τον Σαμαρά και είμαι σίγουρος πως οι άνθρωποι αυτοί προσεύχονται κάθε μέρα και έχουν τάξει στον αγίο τους μια λαμπάδα σαν το μπόι τους αν αποτύχει η πρώτη ελληνική κυβέρνηση για πολλά χρόνια και ας λιποθυμούν τα παιδάκια από την πείνα, ας αυτοκτονούν χιλιάδες συμπατριώτες τους που έχασαν τα πάντα, ας είναι άνεργοι οι μισοί νέοι, ας τρώνε από τα σκουπίδια οι συνταξιούχοι και οι άνεργοι.

Είναι αυτοί οι άνθρωποι Έλληνες; Δεν αμφιβάλω ότι το πιστεύουν και να οργίζονται διαβάζοντας αυτές τις γραμμές, όμως ας διακόψουν για δύο λεπτά τη λογική τού δεξιός - αριστερός και ας σκεφτούν σαν Έλληνες, επειδή Έλληνας σημαίνει Ανθρωπος, επειδή οι αρχαίοι πρόγονοί μας κοντά σ' άλλα εφάρμοσαν τον ανθρωπισμό πολύ πριν τον ευρωπαϊκό Διαφωτισμό.

Οι αρχαίοι Έλληνες, πρώτοι από όλους τους λαούς στην οικουμένη, όχι μόνο διατύπωσαν την υψηλή έννοια του Ανθρωπισμού, αλλά συγχρόνως τη μετουσίωσαν από απλή θεωρητική σύλληψη σε πρότυπο και ιδανικό ζωής. Σ' αυτή ακριβώς τη διεργασία εμπέδωσης της πεμπουσίας των ανθρωπιστικών ιδανικών, έγκειται ο εκπολιτισμός και εξανθρωπισμός της οικουμένης. Η μετάδοση των Ανθρωπιστικών Αρχών στο ανθρώπινο γένος, αποτελεί αντικείμενο της εξιστορήσης ενός γεγονότος μυθικού χαρακτήρα, το οποίο αναδύεται από τις σελίδες της πανάρχαιας Ελληνικής μυθολογίας. Πρόκειται για μετάδοση της μυθικής φλόγας και την προσφορά του στοιχείου της φωτιάς, από τον ημίθεο Προμηθέα προς τους ανθρώπους. Πράξη καταφανώς αλληγορική, η οποία περικλείει ένα σαφές ανθρωπιστικό μήνυμα. Υποδηλώνει τη θυσία ενός Ανωτέρου Όντος στον βωμό της προόδου της Εθνικολαϊκής Κοινότητας, συνθλίβοντας τα προσκόμματα που δημιουργεί ο ατομοκεντρικός ωφελιμισμός, η κατ' εξοχήν έκφανση της αντιρωικής θεώρησης της ζωής.

Δυστυχώς, αυτή η αναληψία συμπαροίκων μπροστά στον ανθρώπινο πόνο δεν περιορίζεται μόνο στην Ελλάδα, αλλά υπάρχει και στην παροικία μας χωρίς να υποτιμώ ούτε προς στιγμήν το σπουδαίο έργο που παράγει το Κέντρο Πρόνοιας της Ιεράς Αρχιεπισκοπής, ή ο αιδ. πατέρας Νεκτάριος Ζορμπαλάς στο Νιουτάουν. Θα αναφέρω χαρακτηριστικά ένα θλιβερό γεγονός που συνέβη ακριβώς στον Ιερό Ναό Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης και τα γραφεία τού Κέντρου Πρόνοιας.

Ενας φτωχός Έλληνας άρρωστος, βγήκε από το νοσοκομείο και δεν είχε σπίτι να πάει να κοιμηθεί, οπότε ζήτησε άσυλο στον αυλόγυρο των Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης, πηδώντας το φράχτη για να κοιμηθεί εκεί με ασφάλεια και επειδή ήξερε ότι την άλλη μέρα θα εύρισκε συμπάρασταση και ένα πιάτο ζεστό φαγητό.

Εχουμε και λέμε, λοιπόν, είναι κατάσταση αυτή μια πανίσχυρη και εύπορη παροικία να μην μπορεί να προσφέρει στέγη σ' έναν δικό της άστεγο έστω για ένα βράδι; Εχουμε 200 τόσα σωματεία και περιμένουμε μόνο από την Αρχιεπισκοπή και την Κοινότητα να προβλέψουν και να πληρώσουν για όλες τις επείγουσες ανάγκες που αντιμετωπίζουν συμπατριώτες μας.

Οι Έλληνες δεν «ανακάλυψαν» μόνο τον Ανθρωπισμό, αλλά και τη Φιλοξενία, όμως εμείς παραβλέπουμε τον ελληνικότατο Ανθρωπισμό και Φιλοξενία επειδή προτιμούμε να έχουν μεγάλες περιουσίες οι οργανώσεις μας, που δεν προσφέρουν τίποτε στην ελληνική κοινωνία. Δεν λέω ν' αγοράσουμε κτήριο για να στεγάσουμε τους περιστασιακά άστεγους μας, που θα ήταν ιδεώδης λύση, αλλά ας δημιουργήσουμε ένα ταμείο στο οποίο θα συμβάλουν όλα τα σωματεία μας για να στεγάζει έστω ένα βράδι σε φθινό μοτέλ έναν άνθρωπό μας για να μην κοιμηθεί στο δρόμο. Και αν τα σωματεία αρνηθούν και αυτό, ας οργανώσουμε φίλε και καλέ Έλληνα, Γιάννη Ψωμά με τον άλλο καλό Έλληνα, Πίτερ Χρονόπουλο, μια χοροεσπερίδα κάθε χρόνο γι' αυτούς τους δυστυχείς.

Ο ΣΥΡΙΖΑ για το ΣΑΕ

Το ΣΑΕ σύμφωνα με τις απόψεις του ΣΥΡΙΖΑ θα πρέπει να είναι εισηγητικό, γνωμοδοτικό, συμβουλευτικό και προπαντός διεκδικητικό όργανο προς την ελληνική Πολιτεία, που παράλληλα υπερασπίζεται και προωθεί τα ζητήματα που απασχολούν τους Έλληνες της Διασποράς, ζητήματα που έχουν σχέση με την ελληνική κυβέρνηση ή τις κυβερνήσεις των χωρών υποδοχής.

Το ΣΑΕ και όλες οι περιφερειακές του οργανώσεις θα πρέπει να έχουν βασικό τους στόχο και μέλημα την πρόωθηση λύσεων στα τόσα προβλήματα που ταλανίζουν τον Ελληνισμό της Διασποράς και που προέρχονται από την ελληνική πραγματικότητα αλλά και τις πολυποικίλες πραγματικότητες στις χώρες εγκατάστασης των απόδημων Ελλήνων.

Δηλαδή και ο ΣΥΡΙΖΑ θέλει να συνεχίσει τη μυθολογία γύρω από το ΣΑΕ; Σίγουρα δεν πάμε καλά. Ούτε το ΣΑΕ, ούτε οι περιφερειακές οργανώσεις μπορούν να λύσουν τα προβλήματα των

Ελλήνων τής Διασποράς, επειδή -πολύ απλά- δεν εκπροσωπούν κανέναν και δεν ασκούν την παραμικρή επιρροή στην Ομογένεια.

Οι μόνοι που μπορούν να λύσουν τα προβλήματα αυτά είναι οι θεσμοί και οι φορείς οι οποίοι παράγουν ένα τεράστιο έργο που δεν έχει αναγνωρίσει δεόντως καμία ελληνική κυβέρνηση, πέρα από τις απδιαστικές κολακειές των εκάστοτε πολιτάντηδων που μάς επισκέπτονται. Ας το καταλάβουν επιτέλους στην Αθήνα ότι το ΣΑΕ είναι ένα χρεοκοπημένο σήμα κατατεθέν και χρειαζόμαστε κάτι καινούργιο για να το αγκαλιάσουν οι Έλληνες τής Διασποράς με νέα ηγεσία και στο οποίο θα συμμετέχουν μόνο οι θεσμοί, οι φορείς και οι οργανώσεις που παράγουν σημαντικό εθνικό έργο και θα μοιράζονται το κόστος του.

«Μια οικογενειακή υπόθεση»

Το Ελληνικό Φεστιβάλ συνεχίζεται με σημαντικές εκδηλώσεις, όπως την προχθεσινή παρουσίαση κινηματογρα-

φικού πορτρέτου τού Γιώργη Ξυλούρη και τής διάσημης οικογένειας Ξυλούρη, που είδα και πραγματικά με συγκίνησε. Βέβαια, την παράσταση έκλεψε ο πατέρας του, φημισμένος Ψαραντώνης, ένα ηφαιστειο πάνω στο παλκοσένικο όπως τον περιέγραψε ο γιός του, όμως για μένα σημασία μεγάλη έχουν και οι στενοί δεσμοί τής οικογένειας τού Γιώργη Ξυλούρη με την Αυστραλία επειδή παντρεύτηκε την Sheilagh από την Μελβούρνη.

Τα παιδιά τους, Νίκος, Αντώνης και Απολλωνία μιλούν άπαιστα Αγγλικά και την Κρητική διάλεκτο που πάντα με γοπεύει, ίσως επειδή αγαπώ την Κρήτη και τον λαό της. Ο Αντώνης λέει κάποια στιγμή πως όταν βρίσκεται στη Μελβούρνη νοσταλγεί την Κρήτη και όταν βρίσκεται στο χωριό του, τις Αχαρνές, νοσταλγεί την Μελβούρνη. Δεν μπορώ να μη συγχαρώ το Ελληνικό Φεστιβάλ που μάς χαρίζει τέτοιες τρυφερές στιγμές και να κάνω την παρατήρηση πως ανάμεσα στο πλήθος είδα

άτομα που πριν τη συμφιλίωση με την Αρχιεπισκοπή δεν θα περνούσαν ούτε έξω από Κοινοτική εκδήλωση και είναι πολύ σημαντικό αυτό.

Όμως, παρόλο που εκκλησιές τής Κοινότητες ανήκουν τώρα στο κλίμα τής Αρχιεπισκοπής, δεν βλέπω καμία προσπάθεια από τη μεριά τής Κοινότητας να ελκύσει τις μυριάδες συμπατριώτες με στενούς δεσμούς με αυτές τις εκκλησιές όπου παντρεύτηκαν οι γονείς τους και βαφτίστηκαν οι ίδιοι.

Καλό!

Πριν 6 χρόνια υποσχέθηκα σε κάποια ότι θα την παντρευτώ αν κερδίσει ποτέ τις εκλογές ο ΣΥΡΙΖΑ. Τώρα είναι κάτω από το σπίτι και βαράει κόρνα!

Ακόμη ένα:

Ανυπομονώ να έρθει το καλοκαίρι μόνο και μόνο για να δω τον Βαρουφάκη σε συναντήσεις κορυφής με βερμούδα, σαγιονάρα και χαβανέζικο πουκάμισο...!!!